

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2255/2019
20.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац, Јелене Боровац, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милош Савић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање РС, Филијала у Нишу, чији је пуномоћник Љиљана Цонић, адвокат из ..., ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 483/19 од 14.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 20.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 483/19 од 14.02.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 483/19 од 14.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 8686/17 од 26.03.2018. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да у корист тужиље уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање надлежном Фонду ПИО за период од 01.01.2013. године до 31.03.2013. године, према стопама на дан уплате, а на основице ближе наведене у изреци пресуде. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужилји на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 17.300,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 483/19 од 14.02.2019. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП, јер је одлука у складу са ставом израженим у одлукама Уставног суда Уж 1430/14 и Уж 1431/14.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради уплате доприноса поднета је суду дана 27.10.2017. године.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору који се односи на потраживање у новцу, а у коме вредност предмета спора у побијеном делу очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић